

підвищення продуктивності праці. Найбільш поширені дві форми виробничої гімнастики:

1. гімнастика перед фізичним навантаженням ;
2. фізкультурні паузи, які проводяться протягом робочого дня спеціальних перерв для боротьби з втомою та підвищенням працездатності.

Лікувальна гімнастика є основним засобом лікувальної фізичної культури. Її завдання — сприяти відновленню здоров'я і працездатності студентів. Вона широко увійшла в практику роботи лікувальних і лікувально-профілактичних закладів.

У лікувальній гімнастиці застосовується такі вправи, які впливають як на весь організм людини, так і на окремі його частини.

Заняття основною гімнастикою зі студентами мають на меті поступового залучення їх до серйозної навчальної роботи над рухами, засвоєння найважливіших основ найбільш простих природних рухів (ходьби, бігу, стрибків, метань, лазіння), а також виборчого впливу на основні групи м'язів, головним чином для формування гарної постави. Основна гімнастика в заняттях зі студентами спрямована на якомога більшу широкую загальну фізичну підготовку до всякої рухової діяльності. Переслідуються тільки одна мета — створення необхідних передумов для спортивної підготовки студентів, виконання ними навчальних норм.

Висновки

Як правило, інновації виникають в результаті спроб розв'язати традиційну проблему новим та необхідним способом, в результаті тривалого процесу накопичення і осмислення фактів, коли і з'являється нова якість, що несе новаторський сенс у певній меті. Більшість сучасних інновацій та ідей знаходяться в зв'язку з історичним досвідом і мають аналоги у минулому. Також можна стверджувати, що інноваційний процес — це мотивований, цілеспрямований і свідомий процес із створення, освоєння, використання і поширення сучасних ідей (теорій, методик, технологій тощо), актуальних і адаптованих для цих умов і відповідних певним критеріям. Тому він спрямований на якісне поліпшення системи технологій, і припускає зміну поглядів на позиції нововведення.

СТАТЕВЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ НАВЧАЛЬНОГО ПРЕДМЕТА «БІОЛОГІЯ»

*Федотова А.В., Цуруль О.А.
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ,
Україна*

На сьогодні проблема статевого виховання є надзвичайно актуальною, оскільки в українському суспільстві стрімко зростає відсоток неповнолітніх, які вступають в статеві стосунки під час пубертатного періоду, що породжує цілий комплекс негативних наслідків: зростання кількості абортів, розширення діапазону венеричних захворювань, збільшення відсотку матерів-одиначок тощо. До різноманіття соціальних факторів, які негативним чином впливають на школярів, належать вуличні підліткові групи, відверті та нецензурні фільми, вільний доступ до мережі Інтернет тощо.

Статеве виховання є напрямком навчально-виховної роботи ЗНЗ та

сім'ї. Особлива роль у реалізації завдань статевого виховання належить навчальному предмету «Біологія». У контексті методики навчання біології статево виховання сприяє формуванню моральних та гігієнічних норм поведінки, пов'язаних із фізіологією та психологією статевого розвитку. Завдання статевого виховання: навчити молодь керувати статевим інстинктом, підпорядкувати його розумові, моральним принципам; сприяти всебічному гармонійному розвитку особистості; прищеплювати з дитинства гігієнічні навички, що забезпечує нормальне формування статевої системи та функціонування її в зрілому віці; дати знання про психофізіологічні особливості чоловічого й жіночого організмів; формувати ставлення до статевого потягу як невід'ємної складової любові; виховувати відповідальність за гармонійність майбутніх подружніх відносин [1, с. 231].

Важливою умовою успішної реалізації завдань статевого виховання є забезпечення органічного поєднання природничо-наукових (фізіологічних, медико-гігієнічних) і соціально-моральних аспектів виховання [2, с. 246]. Статева освіта як основа статевого виховання передбачає здобуття школярами сексуальних знань, строго диференційованих у віковому статевому аспекті з урахуванням соціальної та моральної зрілості учнів.

Аналіз педагогічної теорії та шкільної практики свідчить, що провідними формами, методами та методичними прийомами статевого виховання у процесі вивчення біології є бесіди, лекції, диспути, конференції, вечори (години) запитань та відповідей, демонстрування відеофрагментів та презентацій, тренінги, інтерактивні та ігрові прийоми (зокрема «переказ по колу», «дерево мудрості», «шпаргалка» і т.п.) та ін. Вони активізують свідомість, створюють умови для самовиховання та моделювання сексуальної поведінки учнів.

У ході виконання завдань дослідження ми розробили та апробували в умовах реального навчального процесу заняття, форма проведення якого, як показує аналіз шкільної практики [3, с. 140], викликає найвищий рівень пізнавального інтересу учнів, – тренінг. Мета: розвивати здоров'язберезувальну компетентність шляхом усвідомлення учнями негативних наслідків випадкових статевих стосунків, шляхів запобігання та профілактики хвороб, що передаються статевим шляхом. Орієнтовна тривалість: 75 хв., учасники – учні 8, 9 класів. Організаційна частина тренінгового заняття (10 хв.) включає мотивацію діяльності, знайомство, правила та очікування; основна частина (45 хв.) – виконання вправ «Що ми хочемо отримати від сексуальних стосунків?», «Особиста відповідальність», «Історія одного кохання», «Аргументи «за» і «проти» сексуального дебюту» та «Сексуальна поведінка: міфи та факти», колективне обговорення; заключна частина (20 хв.) – рефлексію, «Емоційний ланцюжок», повернення до очікувань, підсумки заняття.

З метою вивчення стану обізнаності сучасних підлітків щодо базових знань про сексуальні стосунки ми провели анкетування, яким було охоплено 40 учнів 7 – 9 класів одного із ЗНЗ Київської обл. Анкета містила 12 тверджень, яким потрібно було дати оцінку: визначити чи воно є «міфом», чи «фактом» (таб.).

Результати анкетування

Твердження	Відповіді учнів (%)	
	«Міф»	«Факт»
1. Більшість підлітків здійснюють статевий акт до закінчення школи	12	88
2. Активне статеве життя не є запорукою популярності серед однолітків	3	97
3. На фізіологічному рівні сексуальне бажання у дівчат таке ж сильне, як у хлопців, але задля збереження своєї репутації дівчата мусять говорити «ні»	83	17
4. Цнотливий хлопець є справжнім чоловіком	37	63
5. Людина-носіїв ВІЛ може інфікувати свого сексуального партнера	3	97
6. Якщо хлопець сексуально збуджений, то він може примусити дівчину до сексу	92	8
7. Утримання — єдиний 100% метод контрацепції	1	99
8. Використання презервативів під час статевих контактів може зменшити ризик ВІЛ-інфекції	75	25
9. Під час першого статевого акту дівчина не зможе завагітніти	91	9
10. Венеричні захворювання не передаються статевим шляхом	98	2
11. Статевий акт без презерватива є ознакою довіри одне одному	67	33
12. Дівчина може завагітніти до початку першої менструації	4	96

Аналіз відповідей учнів на запитання анкети дозволяє зробити висновки, що сучасна молодь є мало обізнаною в питаннях щодо сексуальних стосунків, що у свою чергу свідчить про низький рівень статевої вихованості учнів. Результати проведеного дослідження підтверджують доцільність подальшого дослідження проблеми у контексті реалізації Концепції Нової української школи.

Література

1. Загальна методика навчання біології: навч. посіб. / [Мороз І.В., Степанюк А.В., Гончар О.Д. та ін.]; за ред. І.В. Мороза. — К.: Либідь, 2006. — 592 с.
2. Чемоданов В.І. Статеве виховання: стан і завдання // Хрестоматія з методики навчання біології. Для студ. біол. спец. вищих пед. навч. закл. / Автор-укладач О.А. Цуруль. — К.: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2007. — С. 243- 247.
3. Чиженко Я.М. Методика використання тренінгу в навчанні біології учнів старшої школи / Я.М. Чиженко, О.А. Цуруль // Пошук молодих. Вип. 13: матеріали Всеукр. студ. наук.-практ. конф. [“Актуальні проблеми природничо-математичної освіти в середній і вищій школі”], (Херсон 24-25 квітня 2014 р.) / Укл.: В.Д. Шарко, І.В. Коробова. — Херсон: ПП В.С.Вишемирський. — 2014. — С. 139-141.

МОДЕЛЮВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

Хлопов А.М.

*Полтавський національний педагогічний університет ім. В. Г. Короленка,
Україна*

Утвердження загальнолюдських цінностей, збереження здоров'я громадян України є винятково актуальною проблемою сьогодення. Інте-